

Z českých mlýnů

HUMORNĚ KARLA TŮMY.

Ta mládež!

"Mladý pane, já bych k vám měl nějakou masopustní prosbičku"—přilouhal se v sobotu po předních mládečích k zletému, veselému synátoru pana otce na Doulebském.

"A co zas?" otázal se Čeněk, odkládaje pofiz, kterým právě na "koze" paice otežoval.

"Zejtra je v hospodě muzika a přijdou tam děvčata z Dřínova—"

Čeněk se usmál: "A máte mít do pondělka do rána pro Abelesa semleto. Vidíte?"

"Ba že," povzdychl mládek z hlubokosti své těžkosti a posílal Abelesa i s jeho pšenici někam do horoucí země okolo Chartumu, kde ten falešný prorok mele.

"A to snad vy jedna ničemná duše naposled ode mne nechcete," vyprávěl Čeněk s hlasitým smíchem, "abych já byl takový jelimánek a pletančoval za vás tu noc u koše, zatím co vy byste měl s Dřínovskými nevěstami svou legraci?"

"Ne jen to, mladý pane, ale ještě něco!" mládek škemral dále.

"Ještě abych vám půjčil snad prachy? Ne?"

"No neškodilo by, ale já nechci být neskromný. Jen o boty bych prosil, mladý pane. Mám svoje na maděru a švec se mi rozstonal, tak že nemůže dratví hnout!"

"Hahaha! to jste si přešel!" vykřikl mladý pán; "podívejte se: tohle jsou moje jediné, co mám na nohou, druhé jsem rozbil na honbě, takže už nejsou k obutí a krom toho je ještě myši dorazily na dno. Tyhle svoje vám ale půjčit nemohu z té jednoduché příčiny, poněvadž chci k muzice sám."

Mládek natáh tvář jako český poslanec po šesté kampani a drbaje se za ušima mružel cosi o smůle. Ale znal dobře, pašácké srdce Čeněkovo a proto si ještě nezoufal. Obnovil útok, či vlastně začal vyjednávat o porovnání.

"A což, mladý pane, abychom si tedy křesťansky nějak vypomohli oba? Víte dobře, že bych pro vás skočil do ohně i do vody; podruhé budu za vás ponocovat, kdykoliv budete chtít, třeba tři noci po sobě, jen tenkrát mi to nekažte. Nebo tyhle Dřínovské holky, to jsou vám tanečnice!"

"Ba právě proto tam chci být já," vysmál se mu Čeněk.

"Což tam ale nemůžeme být oba dva? Jeden do půl noci, druhý od půlnoci. Mohli-li být dva přátelé a jeden kabát, mohou být také dva přátelé a jedny boty."

Tohle byl nápad zdravý, že se Čeněkovi počal líbit.

"Duše zatrolená," řekl, "ty bys vytahoval i z prázdné truhly zadinu! Já ti půjčím boty a budu za tebe mlít, ty se roztančíš, zakoukáš do děvčat, zapomeneš na svět a mne tu necháš civět do rána."

"No tož si, mladý pane, vyhraďte první partu, od večera do půl noci a máte po strachu!"

Co měl Čeněk na to říci? Mládek byl věrný kamarád, který už kolikrát při všelijakých zamílovaných pletkách prokazoval člověku dobré služby. "Nu tak, vem to neš; uděláme to tak: tančíme zítřka o jedné botě, já do půlnoci a ty od půlnoci!"

Jak vidíme, byl Čeněk takto z gruntu srdce dobrák, ale jako většina dobrákův také prudký a zhor ka nakvašený, což prý měl po tatkově, jak panimáma říkávala. Nu, však hnedle uhlídáme.

Od rozmluvy, které jsme právě

byli svědky, minulo právě 24 hodin, bylo tedy v neděli odpoledne. Pan otec dodřímával odpolední svůj veřlík. Čeněk však se hrabal v jarmaře, sledovaje si čamaru, rukavičky, bílou vestu, nákrčník a příslušné masopustní tretky pro večerní věneček. V tom se pan otec probudil, vyhlédl z okna, kterým sluníčko mile nakukovalo do světnice, pak na hodiny, které ukazovaly na druhou.

"Jáčku, Čeňku, kam se strojíš?"

"I chci se večer podívat k muzice."

"A já zas myslil, když je tak pěkně, abychom si zajeli konečně dnes do Škvorce k Peluňkovům, když se nás už tolik nazvali."

Do Čeňka jako by bodnul. Obrátil se, vyvalil oči a zrudl v tváři. "Do Škvorce? To až se budu chtít okousat, tatínku!"

Teď ale zas, jakoby do starého stěfil: "A já se tě budu ptát, chceš-li nebo nechceš. Co máš proti té holce Peluňkové? Že ti není dost krásná, nevidáno! Vymaluj si nějakou princeznu; krásna dnes a zítra kdes, ta odkvetne, ani se člověk nenaděje a co potom máš? A že je oňáký rok starší než ty?"

"Pěkně o nějaký rok; ta má po každé straně aspoň o pět víc než já!" Čeněk durdivě na to.

"A kdyby měla, co na tom, bude mít aspoň rozum a ty potřebuješ rozumnou ženskou, poněvadž jsi sám hotový fanfár a potřebuješ nevěstu mohovitou a na tom je dost! Řekni Václavovi, aby zapřáhl."

"Pro mne, ať si zapřáhne, ale já k Peluňkovům nejedu. Já se nedám za živa zakopat!" odvětil nyní Čeněk s veškerou rázností; byl by dupnul s patřičným důrazem, kdyby nebyl měl náhodou zrovna bačkory na nohou. Však za to aspoň hezky dvěma bouchl a ten tam. Měl ale také čas, neboť pan otec už se ohlížel po holi a necítil se zlostí. Běda, kdyby byl Čeněk v tu chvíli vešel do rány.

Než jak v té ráži tak přechází po světnici, padne zrak jeho na Čeněkovo svátečně vyleštěné boty u postele.

"Počkej, však já tě přivedu k rozumu!" zvolal od jater, shýbaje se pro boty. "Když se ti nechce do Škvorce, nemusíš také k muzice!" Řek a boty zmizely v kufru zámek zacvakl na dva západy a klíč od kufru zpropadl se do pantátovy kapsy.

Co dále následovalo, čtenář se laskavě již domyslí. Mládek klel a Čeněk dupal, div si bačkory neprodupal, panimáma vrčela na starého, že je k tomu dítěti takový, ale nic naplat, boty byly v kufru a nešly ven.

Šlo na desátou. Z hospody zalétal až ku mlýnici všesokot trub a hukot basy; mládkovi to mohlo srdce utrhout; Čeněk seděl na koši jako zmoklá slepice. Najednou se ozve mládek:

"Mladý pane, což pak, až pan otec usne? Nešlo by to nějak fortelně ty ubohé boty vysvobodit z babylonského zajetí?"

"Holenku, to je těžká věc, tatínek má náramně lehké spaní a to se dá myslit, že má klíč pod polštářem!"

"Hm, to je pravda," zabručel mládek, "potřebuje jen běhoun trochu zaharašit na prázdno, hned je vzhůru a — hrome tohle by byl nápad!"

A jako by měl strach, aby je ani ten běhoun neslyšel, naklonil se k čepici Čeněkovi a šeptal mu cosi do ucha. Čeněk naslouchal nejdříve překvapen, pak se mu počal šfíti obličej, jako měsíček v úplňku, až propukl v hlasitý smích:

"No, mládku, z vás by měl být advokát, co vy máte za štrychy!"

V několika minutách na to vytrtili se oba dva ku stavidlům na lavičku.

Pan otec byl se zatím již zabral do zlatého spánku, až neusínal dnes tak spokojeně jako jindy, poněvadž mu panimáma skoro až do usnutí stále kázala do svědomí že je na to dobré dítě tuze krutý, ona že by nemohla jít neusmířena spát atd., jak to již ty dobré naše matinky znávají. Však co to? Zrovna když byl v nejpěknějším spánku, pojednou to jím trhlo, jako by se ho elektrika dotkla. Naslouchá, zda-li se mu to snad jen zdálo; nikoliv, tenký jeho sluch se ani ve spaní nemýlil: mlýn stojí. — "Kýho výra? Snad se těm kloučkům něco nepřítrešlo!" pomyslí si a už se chudák zvedá z postele, leze do trepek a do kožichu, přitahuje si čepici přes uši a už chvátá do mlýnice. Spatří tam syna i mládku, jak se lopotí s nadzvedáním běhouna. "Proč jste zarazili? Škrtil se pastorek?"

"I ne, pane otče, ale běhoun potřebuje přikřesání," vysvětloval mládek, "mele nám písek."

"Už ani ty kameny nestojíš dnes za nic," mružel pan otec; a skutečně kámen, když ho nadzvedli, měl vydroleniny—jako by se byly na něm křemínky mlyny.

Pan otec vřel hlavou, ale mládek se dušoval, že dobře pšenici zpřeházal, že v ní nebylo ani kaménku, však nepochybně kámen sám měl v sobě "pecky". Při tom studiu vytratil se Čeněk jako čoud z lucerny a když se pan otec po něm po chvíli ptal, zvěděl, že šel na dvůr přibrousit oškrtky.

Nezbývalo tedy nežli počkat, až se vrátí, což trvalo panu otci náramně dlouho, tak že už pro toho nimru mládku posýlal. A zatím aby tak byl viděl, jak se jeho Čeněk zná tužit! Kterak jako večerka skočil do světnice, vjel pod polštář tatínkovy postele, pak do kapsy tatínkových kalhot, pak s klíčem do kufru, z něhož vybalil své zabavené boty a konečně do almary pro své spodky, vestu a čamaru; jak to vše hodil do šalandy a zde sebral dávno přibroušené oškrtky.....

Když křesají tři, jde to rychle od ruky a tak netrvalo dlouho, běhoun byl opět zasazen, stavidla vytažena a pan otec se uspokojen při milém hrčení mlýna znova zamotával pod teplou peřinu.

Čeněk ale na perutích lásky letěl do hospody v náruč své švarné Dřínovské tanečnice a jakživ mu nešel mazur tak od podlahy jako tentokrát. Už byla dávno půlnoc pryč, když si vzpomněl na ubohého mládku. Nuže ještě jen čtvrt hodiny a pak s Bohem, blahosti! povinnost je hořký host. Ale jen když aspoň provedl svou Bětušku a svou vůli!

Mládek už ho čekal vystrojen od hlavy až na ty boty, jako na trní. "Mladý pane! Vy nemáte smilování, už je čtvrt na dvě!"

"Eh nic si z toho nedělej, hochu, tu máš boty a zlatku a tančí za to o sto šest, až si duši propotíš; ale do šesti ať jsi tady, to ti povídám!"

Inu, ano, ono se to snadno povídá. Mládek přišel akorát o půl osmé, když pan otec už dávno Čeněkovo boty v kufru pohřšil.

Byla by z toho bývala asi notná bouřka; ale že to Čeněk neudělal pro sebe, nýbrž pro mládku, že sám hlídá za něho po celou noc — z té a jediné z té příčiny mu to pan otec odpustil. Mládkovi ale řekl v odpověď na šťastné dobrýtro jen lakonicky:

"Podruhé okřesejte, mládku, sebe, abyste byl trochu menší flámisko!"

Záchvaty trvale vyjeleny. Záchvaty a nervozita zmizí po jednodenním užívání Dr. Kline's Great Nerve Restorer. Zapište si pro 25. lézev na skoušku. Obdržíte ji zdarma Dr. R. H. Kline, Ltd. 931 Arch St., Philadelphia Pa.

Váš grocerista dá vám **ZDARMA** tuto postříbrenou **lžičku** s každím kusem **White Cloud Floating mýdla** aneb **cívku**.

obsahující 30 yardů nejlepšího hedvábí k šití s malým kusem WHITE CLOUD FLOATING SOAP. Vydání za líce a hedvábí jde z našich kapes — jest to naším způsobem oznamování Chceme abyste se seznámili s nejbližším na povrchu plovoucím mýdlem v trhu. **White Clouds** jest jediným mýdlem na světě, hotoveným porcelánem polí vaných uvnitř otáčích, což jest úplnou zárukou ČISTOTY. Jest li váš grocerista jej nemá, zašlete nám jeho jméno a adresu.

Hotovené pouze u: **Jas. S. Kirk & Co., Chicago,** největší vyrábětelé mýdla na světě — Založena 1899.

Každé mýdlo máti měkkou vodu k praní oděvů a Kírkova "čistěle doškové vody". Změní tvrdou vodu v měkkou. Zkusíte je.

Platforma republikánů v Nebrasce.

Státní konvencí republikánů, odbývanou dne 26ho srpna, přijato bylo následující prohlášení zásad:

Republikáné v Nebrasce potvrzují zásady prohlášené republikánskou národní konvencí roku 1896 a gratulují zemi ku vítěznému schválení těchto zásad, jehož se dostalo jim od lidu zvolením William McKinleyho a Garrett A. Hobarta.

Schvalujeme zákon celní přijatý v minulém zasedání v kongresu z pobídky presidenta McKinleyho, co nejvýdatnější prostředek k oživení vlastenecké zásady ochrany americkému průmyslu, jehož pomocí američtí vyrábětelé mohou soutěžití s importovanými výrobky práce cizinské, americkému dělnictvu poskytuje se přiležitost k obdržení zaměstnání při slušné mzdě a americké farmerstvo nabývá prospěchu domácího tržiště rozhojňenou spotřebou domácí.

Vítáme s potěšením návrat důvěry obchodní, zdravých financí a lepších cen pro plodiny farem i továren ve všech částích země od zvolení republikánského presidenta a republikánského kongresu.

Chápeme se této první příležitosti, abychom vyslovili naše rozhorlení nad zločiny spáchanými nedávným zpronevěřilým státním pokladníkem a státním auditorem, kteréž jsou důkazem zpronevěry republikánské morálce a uchýlení se od republikánských učení a vyzbízíme k bezodkladnému stáhnutí a souzení jich a budou-li nalezení vinnými, ku přísnému potrestání. Též požadujeme, aby učiněny byly neodkladné kroky k vymození obecných peněz, kteréž byly nepravě a pokladny odcizeny. Odsuzujeme guvernéra, že opomenul použití svého práva a požadovati od pokladníka výkaz a zúčtování čas od času všech obecných peněz v jeho opatrování a proto toto patrné zanedbání své povinnosti nemůže ujtí zodpovědnosti za zpronevěření v pokladně.

Želíme toho, že stát náš uveden byl v nevážnost revčasnými pokusy nynější státní správy, popuditi třidu proti třídě k účelům strannickým a vymýšlením svědectví, kterýmž se dokázati mělo, že naši farmeři jsou na zebřácké holi a naše zákony nedostatečnými a nepřímými k ochraně zájmů pracujícího lidu.

Odsuzujeme co nejrozhodněji pokus státních úředníků s pomocí většiny sněmu v minulém zasedání o zfalšování výsledků z minulých státních volby o navržený ústavní dodatek, rozmnožující počet členů vrchního soudu. Bezohlednost vůči zákonu a pohrdání veškerou

slušností, jež charakterizovaly jednání guvernéra a společné legislativní komise, kteréž předstírala znovu čítati hlasy, ve své snaze aby zrušila a zvrátila podvodem nesmírnou většinu vrženou proti dodatku, což snažila se provésti v tajných sezeních, nemají příkladu v politických dějinách země.

Zvídáme s největším politováním o zvýšení železničních dopravních cen na obilí dovážené mezi Chicagem a mořskými přístavy a vyzýváme mezistátní železniční komisi, aby vyšetřila toto zvýšení cen a učinila takových kroků, jimiž by chránění byli farmeři a zaslátelé západní před placením přílišných cen dopravních. My též schvalujeme takovou opravu zákona o mezistátní dopravě jakou by dána byla komisi moc k vynucení poslušnosti její rozkazů.

Hrdinský zápas Kubánců o dosažení neodvislosti a docílení požehnání svobody a samosprávy zaslужuje našich nejvělejších sympatií. My vyslovujeme svůj odpor vůči ukrutnostem s jakými vede se Španělskem válka pustoživá proti kubánským povstalcům a vyzýváme ku brzkému zakročení naší vlády, dříve než ostrov Kuba bude úplně spustošen, buď uznáním práv válečných aneb uznáním neodvislosti Kubánců co svobodného a neodvislého národa.

Uznáváme věrnost a schopnost senatora Thurstona a poslanců Mercera a Strodeho při plnění jejich úředních povinností a jejich věrnost k republikánským zásadám.

My srdečně schvalujeme postavení našich zástupců v kongresu vůči kombinacím kapitálu na obmezení obchodu, kteréž hledí tím neb jiným způsobem ovládati cenu potřeb životních a upozorňujeme voliče Nebrasky na to, že jediný zákon federální, kterýž snaží se chrániti spotřebovatele před hrabivostí trustů, byl původně navržen Hon. John Shermanem, naším nynějším sekretářem zahraničním, přijatý republikánskými hlasy, podepsaný republikánským prezidentem a uznány vrchním soudem Sp. Států.

Schvalujeme kroky kteréž učinil minulý kongres k zdokonalení vydatnosti Shermanova proti-trustovního zákona a věříme, že výkonný odbor nynější administrace bude moci v přiměřené době pomoci kroků těch zápasiti a všema kombinacema, kteréž v duchu svým aneb v provádění jsou nepřátelskými oněm určitým a hájeným zásadám, kteréž jsou základem této republiky.

Pánům úředníkům spolků.

Účetní (obchodní) knihy, jako Ledgers, Journals, denní knihy a jiné, od 75c. nahoru u Pokroku Západu.